

4. Nazadnje pritožnici očitata, da je Splošno sodišče dopolnilno argumentacijo pritožnic v postopku pravno napačno štelo za novo in zato nedopustno, čeprav sta pritožnici ustrezne očitke navedli že v njuni tožbi.

Pritožba, ki so jo Pesqueras Riveirenses, S.L. in drugi vložili 4. aprila 2014 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 7. februarja 2014 v zadevi T-180/13, Pesquerías Riveirenses in drugi proti Svetu

(Zadeva C-164/14 P)

(2014/C 159/28)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožnice: Pesqueras Riveirenses, S.L., Pesquera Campo de Marte, S.L., Pesquera Anpajo, S.L., Arrastreros del Barbanza, S.A., Martinez Pardavila e Hijos, S.L., Lijo Pesca, S.L., Frigoríficos Hermanos Vidal, S.A., Pesquera Boteira, S.L., Francisco Mariño Mos in drugi, C.B., Juan Antonio Pérez Vidal in Hermano, C.B., Marina Nalda, S.L., Portillo y Otros, S.L., Vidiña Pesca, S.L., Pesca Hermo, S.L., Pescados Oubiña Perez, S.L., Manuel Pena Graña, Campo Eder, S.L., Pesquera Laga, S.L., Pesquera Jalisco, S.L., Pesquera Jopitos, S.L., Pesca-Julimar, S.L. (zastopnik: J. Tojeiro Sierro, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Svet Evropske unije

Predlog

Sklep Splošnega sodišča, s katerim je razglašena nedopustnost ničnostne tožbe, ki so jo tožeče stranke vložile zoper Uredbo Sveta (EU) št. 40/2013 z dne 21. januarja 2013, ⁽¹⁾ naj se razveljavi in naj se sprejme nova odločba, s katero bo razglašena dopustnost navedene tožbe.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Obstoj neposrednega nanašanja – kršitev člena 263 PDEU

Člen 263, četrti odstavek, PDEU določa, da lahko „fizične ali pravne osebe [...] vložijo tožbe zoper [...] predpise, ki se nanje neposredno nanašajo, a ne potrebujejo izvedbenih ukrepov“. V ta namen sta neposredno nanašanje in neobstoj izvedbenih ukrepov dve različni zahtevi, vprašanje diskrecijske pravice države, ki je bistveno za ugotovitev neposrednega nanašanja izpodbijanega akta, pa je, nasprotno, neupoštevno pri ugotovitvi, ali gre pri nacionalnem aktu za „izvedbeni ukrep“ za namene člena 263, četrti odstavek, PDEU.

Tožeče stranke menijo, da se njimi – ribolovnimi plovili za lov na sinjega mola – in Uredbo, ki določa in omejuje ulov navedene vrste, obstaja jasno neposredno nanašanje. EU letno upravlja stalež sinjega mola preko TAC (celotni dovoljeni ulov) in po mnenju tožečih strank je določitev navedenih TAC nepravilna, saj ne upošteva najnovejših obstoječih znanstvenih priporočil, zaradi česar to, da se sinji mol upravlja kot en sam stalež in ne kot dva različna staleža, povzroči, da je celotni dovoljeni ulov manjši, kot pa bi tožečim strankam pripadal, če bi se stalež upravljal ločeno na severu in na jugu. Glede na navedeno določitev TAC države ne morejo posredovati pri naknadni dodelitvi ribolovnih možnosti in niti pri metodi upravljanja, ki se je uporabila za njihovo dodelitev, saj ta metoda vselej sloni na TAC, ki ga je EU prvotno določila, zato je edina možnost ali izbira, s katero lahko tožeče stranke izrazijo svoje nestrinjanje z navedenim TAC in načinom njegove določitve oziroma upravljanjem ribolova, sprožitev postopka pred sodišči Evropske unije.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EU) št. 40/2013 z dne 21. januarja 2013 o določitvi ribolovnih možnosti, ki so na voljo v vodah EU in ki so plovilom EU na voljo v nekaterih vodah zunaj EU, za nekatere staleže rib in skupine staležev rib, za katere veljajo mednarodna pogajanja ali sporazumi, za leto 2013 (UL L 23, str. 54).